

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—ΑΡΙΘΜΟΣ 239

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗ

αυτήν οφείλεται. Πολλά ἐδιδάχθημεν καὶ τοῦ τύπου, ὑπολείπεται ἡ ὁργάνωσις αὐτῶν.

Τὴν μοναδικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ νεο-τουρκικὸν κίνημα ἔδωκεν ἡ ὁργάνωσις τῆς σκέψεως. Ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπτει καὶ διὸ ἐλευθερὸς λαμβάνει τὸ ὕψιστον τοῦτο δίδαγμα ἐκ τῆς Σουλτανοκρατουμένης χθὲς χώρας.

Ἐς κατανοήσῃ τὴν δύναμιν τῆς ὁργανώσεως, ἥτις ἔφερε τὸν Σουλτάνον τῆς χθὲς εἰς τὸ παραθύρον τῶν ἀνακτόρων του, ἵνα ρητορεύσῃ συνταγματίζομενον.

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΤΕ

Η ΤΡΟΦΗ

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος τρώγει καὶ πίνει, τοῦτο καὶ εἶναι. Ὁ ὄξυς Γαλλὴς πίνει ἀρρίζοντα καμπάνιτην, ὁ βοστανικὸς Γερμανὸς ζῆθρον, ὁ ἐνενευρισμένος Ἰταλὸς τρώγει πολέντζα καὶ μακαρόνια, ὁ ἀγέρωχος Ἀγγλος beefsteak ὁ ἐν δυνάμει τῆς Χριστιανοσύνης πολέμῳ τῶν Τούρκων Ρώσος βοῦτικα, ὁ δὲ μοιρολόγιος Τούρκος πιλάφιον. Ὁ Γερμανὸς ἀγαπᾷ

τῶν. Κρέας καθόλου τρώγεται ἐν ταῖς ἐσφαῖς· εἰ δὲ μὴ φαίνεται καὶ ἰσχυρὸς βραστὸν ὀρύζιον μετὰ βουτύρου εἶναι τροφὴ τῶν ἐπιστῶν. Οἱ Ἀβδυσίνιαι ἀπέχονται χοιρείων κρεάτων, ἀ-ξιολόγητον δὲ λίχνημα ὑπὸ λαβάνουσι πτηνὸν ὀπώμενα μετὰ πεπέρεως καὶ πιπτοίων ἀρωμαμάτων. Ἐκ τῶν ἄλλων λαχανοφάγων λαῶν τῆς Ἀφρικής οἱ ρουκρώτατοι Ὀυέντόται οὐτε χοιρείων κρεάτων γίνονται, οὐτε ἰσχυρῶν, τρώγουσι δὲ ἐκείνας μόνον τὰς ρίζας, ἃς βλέ-πουσι καταβιβαστικόμενας ὑπὸ κυνοκεφάλων καὶ ὑστρίχων, ἥτοι ἀκανθοφόρων ὥσπερ τὰ ζῶα ταῦτα εἶχον ἔμπροσθεν ὁρμῇ νὰ ἀνευρί-σκωσι τὰς ἀσινεστάτας. Ἄστος τῶν Ὀυέντό-των εἶναι κρόμμυα ἐπὶ ἀνθρώπων φηγόμενα. Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς κρεωφαγοῦσιν αἱ ἀνδρεῖαι τᾶςαι, ἀσπὶ προσενεχθῇ μοῖρα κρέατος τοῖς θείοις, εὐλογηθῇ δὲ τὸ ἐπίλοιπον ὑπὸ ἱερέως. Κυρίως τροφὴ ἐν Ἰνδικῇ εἶναι αἱ βοτάναι· ὁρ-ζιον οὐδέποτε ἐλλείπει, παρυσκευάζεται δὲ κατὰ μοῖρας τρόπους· τρώγουσι δὲ τοῦτο οἱ Ἰνδοὶ καὶ διὰ κολλησίων ἢ συνειλημένων φύλ-λων μολύβης καὶ ἄπὸ τῆς δεξιᾶς πάντοτε χει-ρός, ὡς οὕτως τῆς ἀριστερᾶς ἀκαθάρτου.

Ἰσχυρὸν καὶ γὰρ εἶναι τὰ κυριώτερα τῶν ποσῶν. Κατὰ τὰς ἐσφαῖς διανέμονται τοῖς προτερχομένοις ἑσπρον ποτὶν ἐκ κρομμύων, ὀξυρινίκων, πεπέρεως καὶ ὕδατος. Οἱ πτω-χότεροι τῶν Σινδῶν, ὅταν μὴ ἔχωσιν ὀρύζιον καὶ τίσιον, τρώγουσι κρέατα πηδύριον, αὐτῶν καὶ ἄσπιν, ὡς καὶ δὲ μαυρίαν καὶ μαυρο-

Ἰσχυρὸν καὶ γὰρ εἶναι τὰ κυριώτερα τῶν ποσῶν. Κατὰ τὰς ἐσφαῖς διανέμονται τοῖς προτερχομένοις ἑσπρον ποτὶν ἐκ κρομμύων, ὀξυρινίκων, πεπέρεως καὶ ὕδατος. Οἱ πτω-χότεροι τῶν Σινδῶν, ὅταν μὴ ἔχωσιν ὀρύζιον καὶ τίσιον, τρώγουσι κρέατα πηδύριον, αὐτῶν καὶ ἄσπιν, ὡς καὶ δὲ μαυρίαν καὶ μαυρο-

Οἱ Ὀυιόγονοι ἢ μάγοι τῶν ὄψεων ἦσαν ἀνέκαθεν ὀνομαστοί. Ὁ Σπαρτιάς ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν, καὶ ὁ Προσπέρ Ἀλμπαιν ὑπῆρξε μάρ-τυς παραδόξων αποτελεσμάτων τῆς τέχνης αὐτῶν.

Οἱ πλείστοι τῶν νεωτέρων ταξιδιωτῶν ὀλ-τιναις ἐπεσεφόρησαν τὴν Αἴγυπτον ἔμειναν ἐ-πίσης ἐκθαλῶντες πρὸ τοῦ θάρρους μετὰ τὸ ὅποιον οὗτοι φέρουσιν εἰς χεῖρας τὰ ἔρπετά καὶ ἰο-βόλα ζῶα.

«Οἱ Φύλλαι μεταβαίνουσιν ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν προκαλοῦντες καὶ γοητεύοντες τοὺς ἐν αὐταῖς ἐγκαλεσμένους τυγχόν ὄψεις. Διατί-νεται ὅτι ἔλκουσι τοὺτους πρὸς ἑαυτοὺς χά-ρις εἰς ἰδιόζουσαν αὐτῶν δύναμιν. Ὁπλισμέ-νοι διὰ βραχείας ράβδου, εἰσέρχονται ἐν τῷ διαμερίσματι ὅπου πρὸκειται ν' ἀποκαθάρ-σιν ἀπὸ τοῦ δηλητηριώδους τοῦτους ἐπισκέπτας κοροτοῦ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, πτόουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ προσφέρουσι τὸν ἀκόλουθον ἐξ-ο-κισμόν: «Σὰς ἐξορκίζω εἰς τὸν Θεὸν ἐάν ἦσθε ἐνδοὺς ἢ ἐκτὸς ν' ἀναφανῆτε» ὡς ἐξορκίζω εἰς τὸ ἱερώτερον τῶν ὀνομά-των» ἐάν εἴδω ἐνυπνοῖς, παρουσί-α-δοῦντε» ἐάν παρακούσῃτε, ἀποθάνετε!

ἀποθάνετε!» Ὁ ὄψις εὐπειθὴς εἰς τὴν δια-ταγὴν ταύτην ἐξέρχεται τῆς κούπτης του παρυσίας· ἐξέρχεται διὰ σωγῆς τινος τοῦ τοί-χου ἢ τοῦ δαπέδου. Αἱ Ἰνδοὶ εἰσὶ ἢ κατ' ἐξοχὴν πατοῖς τῶν γοήτων τῶν ὄψεων. Ὑπάρ-χει φυλὴ Ἰνδῶν ὀνομαζομένη Μάλ οἵτινες με-τέρχονται τὸ ἐπὶ γέφυρα τοῦ συλλαμβάνειν καὶ πωλεῖν ὄψεις, οἵτινες δὲν θυματοποιοῦσι δι' αὐτῶν.

Οἱ γόητες ἢ Φύλλαι ἀνέχουσιν εἰς ἄλλην σελὴν τὴν τῶν Σαγκίς ἢ Τουμπριβαλλῶν τῆς Βεγκάλης.

Οἱ Φύλλαι οὗτοι συνήθως ἐνδεδυμένοι διὰ κιτρίνου χιτῶνος καὶ τὴν κεφαλὴν κεκαλυμ-μένην ἔχοντες μετὰ εὐρὺ σαοίκιον. Χειρίζονται τὸν ὄφιν Κομπρά μετὰ θαυμαστῆς πράγματι ἐπιδεξιότητος. Πάντες οἱ ταξιδιωταί, οἵτινες ἔτυχον νὰ διέλθωσι τὰς Ἰνδίας ἢ νὰ προσορ-μισθῶσιν εἰς τινὰ λιμένα τῶν Ἰνδικῶν παρα-λίω ἢ τῆς Κεθλάνης, ὑπῆρξαν μάρτυρες πα-ρομοίων σκηνῶν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Natalis Rondot ἐξιστορηθεῖσαν.

— Ὁ Μάγος καὶ ὁ ὄψις.

Περὶ τὴν ἑσπρινὴν ὥραν Ἰνδοὶ τὰς θαυμαστοὺς ἐρχεται εἰς τὸ πλοῖον. Εἶνε πενήγως ἐνδεδυμένος κεκαλυμμένος μετὰ σαρ-κίον ἐπολισμένον διὰ τριῶν πτερῶν καὶ φέρει πλείστα περιδέματα ἐκ τῶν θολακίσκων τῶν ποιεργόντων φυλακτῆρας, ἅτινα ὀνομάζουσιν ἐν Σινεγάλη gris-gris.

Ἐπεὶ ἐνδοὺς ἀθαβοὺς κανίστρου ὄφιν Κομ-πρά capello μετὰ διόπτρας ἐνδοὺς ἐπιπέδου κα-

νίστρου.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐγκαθιδρύεται ἐπὶ τῇ γεφύρᾳ· καθήμεθα ἐπὶ τοῦ θρανίου καὶ οἱ ναῦται ἴστανται κυκλικῶς.

Τὸ κανίστρον τοποθετεῖται ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ ἀνοίγεται. Ὁ ὄψις εἶνε συγσπειρωμένος εἰς τὸ βάθος. Ὁ Μάγος κάθηται ὀκλαδὸν βή-ματὰ τινὰ μακρὰν καὶ ἀρχίζει νὰ παίξῃ ἔχον βραδὺν, θοηρῶδη μονότονον, μετὰ εἶδος μι-κροῦ κλαρινέτου, οὗτινος οἱ τόνοι ἐνθυμίζουσι τὸν τοῦ Βρετονικῶν Binion.

Ὁ ὄψις ἀνακινεῖται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐπιμηκύνεται καὶ κατόπιν ὀρθοῦται. Δὲν ἐγ-καταλείπει τὸ κανίστρον. Ἀρχίζει νὰ φάνη-ται ἀνήσυχος, προσπαθεῖ ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ περιβάλλον, εἰς ὃ εὐρίσκειται. Ταράσσεται, ἐκτολίσσει καὶ ἐκτείνει τὰ πτερύγια αὐτοῦ, ἐ-ρεθίζεται, ἀσθμαίνει μᾶλλον ἢ συρίζει, ἀκον-τίζει συγγάμις καὶ ζωηρῶς τὴν ἐπιμήκη καὶ διαγίδι γλῶσσαν του ὁρμᾷ βιαίως πολλὰκις ὡς ἐν ἤθει νὰ κτυπήσῃ τὸν μάγον· ἀναπηδᾷ συγγάμις ἢ μᾶλλον κάμνει ἀπότομα ἔλματα. Ὁ μάγος ἔχει πάντοτε τοὺς ὀφθαλμοὺς προ-σηλωμένους ἐπὶ τοῦ ὄψεως καὶ τὸν παρατηρεῖ μετ' ἰδιαζούσης ὀκνηρίας.

Μετὰ δέκα ἢ δώδεκα περίπου λεπτά, ὁ ὄψις εἶνε ὀλιγωτέρων διηγερούμενος, καθητο-γάζει κατόπιν ταλαντεύεται ὥστε νὰ αἰσθάνηται τὸν βοαδὺν καὶ μονότονον ὀρμὴν τοῦ μουσικοῦ ἀκοντίζε· διαρκῶς τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ μετ' ἐξαιρετικῆς ζωηρότητος. Ὁλίγον κατ' ὀλίγον φάνηται εἰς ἐν εἶδος ὑπνῆλίας. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οἵτινες κατ' ἀρχὰς παρεφύλαττον τὸν μάγον ὡς ἐάν ἐπρόκειτο ν' ὁρμήσῃ αὐτὸν, καθίστανται τρόπον τινὰ ἀκίνητοι καὶ γοητευ-μένοι ὑπὸ τοῦ βλέμματος τοῦτου.

Ὁ Ἰνδὸς ἐπωρελεῖται τῆς στιγμῆς ταύτης τῆς νύκτος τοῦ ὄψεως διὰ νὰ πλησιάσῃ βρα-δέως τοῦτον χωρὶς νὰ παύσῃ παίξων καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄψεως ἐγγίζει πρῶτον τὴν ρίνα καὶ κατόπιν τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ. Μολο-νόντι τοῦτο δὲν διαρκεῖ εὐμενῇ ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ὁ ὄψις ἀφωπνίζεται ἀναπνέων καὶ ὁ γόης μό-λις προλαμβάνει νὰ ὀπισθοχωρήσῃ διὰ νὰ μὴ φθάσῃ αὐτὸν ὁ ὄψις ὅστις ρίπτεται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ μανίας. Ἐπειδὴ ἀμφιβάλλομεν ὅτε ὁ ὄψις φέροι ἀκόμη τὰ ἀγκίστρα αὐτοῦ τὰ ἰσχυρὰ καὶ ὅτι ὑπάρχει πράγματι κίνδυνος διὰ τὸν Ἰνδὸν νὰ πλησιάσῃ τοῦτον, ὑποσχεόμεθα αὐτῷ ἐν ἱσπανικῶν διαστήρων ἐάν θέλῃ δύο θοηθὰς νὰ δηγθῶσιν ἀπὸ τὸν ὄφιν. Λαμβάνουσι μέ-λαιναν δονθῖα, ἥτις παρὰ τῆς ζωηρότης καὶ τὴν παρουσιάζουσιν εἰς τὸν ὄφιν. Οὗτος ὀρλοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ, παρατηρεῖ τὴν δονθῖα· δάκνει καὶ ἀνίει ταύτην. Ἡ δονθῖα ἀπεσπείρεται ἐλευθερὰ διαφεύγει ἐξῆγγριωμένη. Μετὰ ἐξ' ἑσπετά, ἐκ-τείνει τὸν πόδα αὐτῆς καὶ ἐκπνέει. Δευτέρᾳ δονθῖα τίθεται πρὸ τοῦ ὄψεως· τὴν δάκνει οἷς· αὕτη ἐκπνέει ἐνδοὺς ὀπὸς λεπτῶν.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος)

Τούρκους Ρώσους Βούλγαρους, δὲ μισοαπολά-
τρη Τούρκους πιλάριον. Ὁ Γερμανὸς ἀγαπᾷ
φαρμακὰ λιπώτατα, ἀλλ' ὀργιστὴν καὶ εὐρύμα-
καπνὸν τὸν ζῦνον, ἀλλὰ δὲν καταρραίνει ἀλλων
ποτῶν, ὅταν ἔρχῃ αὐτὰ. Οἱ Γάλλοι πρῶτον
καὶ πίνουν, ὅτι λεπτόν. ποικίλον καὶ ἐξητη-
μένον, καὶ εἶνε ὁπωσούν οἱ Ρωμαῖοι τῶν νεο-
τέρων χρόνων. Περίφημοι εἶνε οἱ γαλλικοὶ ζω-
μοί, εἶνοι καὶ τυροὶ ἄλλοι, ὅτε τὴν ἐποψὶν τῶν
τυρῶν ἀμιλλῶνται αἰετῶ; τοῖς Γάλλοις Ἑλβε-
τοὶ καὶ Ὀλλανδοί. Ἐν τῇ πατριδι τῶν
puddings καὶ beefsteaks Ἀγγλῶν τὰ Χριστού-
γεννα εορτάζονται διὰ μεσαιωνικῆς πολυ-
φαγίας πᾶσα οἰκία ἔχει μεστήν τοπάζαν
ἐθνικῶν ἐδεσμάτων, ὧν προσέχρουσι τὰ ἀπα-
ροκίτητα plumpudding. Ἐν τῇ κώμῃ Χεντλάν-
δη τῆς κομητείας Χισερφοδ, κατὰ τὴν ἡμέραν
τῶν Βαλῶν, προσφέρουσιν οἱ ἐπίτροποι ἐντὸς
τῶν νυκτῶν τὴν ἑσπέρην καὶ τοῖς λαλοῦσι γλυκί-
σιατα, ἅτινα παρακοήμα καταδουλοῦνται
πρὸς ἀμοιβάν συνχωρήσιν τῶν ἀμαρτημάτων
καὶ διαρκὴ διαλλαγήν. Τὸ ἐθνικὸν ἔθνος
τῶν Ρώσων καλεῖται Βλάντις, κατασκευάζε-
ται δὲ ἐκ σιτηνίου πυρῶν, σερμυδαλέως γλυ-
κῶς ὕδατος καὶ πρυγῶς ἀρίστην νὰ ζυμωθῇ
ὅλον νυκθήμερον, μεθ' ὃ ἀναμύγνεται ζέοντι
γάλλικῃ καὶ ψήνεται εἰς λεπτοὺς πικροῦντας,
οἷνιες πρῶτονται θερμοὶ μετὰ σαρδελῶν ἢ
γαβιόριον.

Οἱ βρισιότεροι λαοί, Ροσινλανδοὶ καὶ ἄλλοι
πίνουν ἀπνευστὶ τὸ ἔλαιον τῆς μουρούνας
(ὀνίσκου), πρῶτοντι σισσητότας ἰχθὺς καὶ κρέ-
ατα ἄντων καὶ ἄλλα σιγητὰ ὧν ἡ προσωθεν
ἀπορροή διαγεῖται ἀγρίαν. Ἡ περὶ ἀπέδειξεν,
ὅτι παρὲν τρωτὴ ἀρμόζει εἰς κλίματα ψυχρὰ,
καὶ βγαίνει παρὰλλήλως τῇ συστάσει. Οἱ
οἰκοῦντες ἐν ταῖς εὐκράτοις ζώναις τρέφονται
ὕπο κρέατον ἅμα καὶ βοτάνων, οἱ δὲ ἐν τῇ
διακεκαυμένῃ ἐκ βοτάνων μόνον καὶ ὀπωρικῶν
τοῦτου ἔνεκεν ἀπαγορεύει τοῖς Ἰσραηλῖταις ὁ
Μωϋσῆς τὰ χοίρεα κρέατα, ἐξαιτίας δὲ οἱ
βουδιστὰς τὴν λαχνοφαγίαν διὰ λόγους ὕγιει-
νης. Κλίμα, τροφὴ καὶ διάθεσις τοῦ σώματος
δικτελοῦσι πανταχοῦ ἐν στενῇ συναρτίᾳ ἐν-
ταῦθα ὅμως πρέπει νὰ καταλεχθῇ καὶ ὁ τόπος.
ἐν ὃ ὁ ἄνθρωπος παρασκευάζει τὴν τροφήν αὐ-
τοῦ. Οἱ Νομάδες ἀνάγουσι πῦρ ἐν τῷ ὑπὸ
ὄμφῃ καὶ νομίζουσιν ἐκ τούτου εὐτυχεῖς, ἐκ
μόνον εὐφραν ὕδατος πόσιμον.

Οἱ Κάρροι καὶ οἱ Παταγονοὶ ψήνουν τὸ
κυνήγιον των μεταξὺ δύο πετρῶν θερμαίνον-
των. Οἱ ἰχθυοφάγοι λαοὶ πρῶτοντι τοὺς ἰχθὺς
ὠρῶσι ἢ τεταρτ/ευμένους. Οἱ Τάταροι ὑποκάλ-
λουν τὸ κρέας εἰς τὰ εὐρίπεια, ἵνα τὸ μαλα-
κώσιν· ἄλλοι ἄγριοι πρῶτοντι ἀλφειὰ τοῦ
μανιῶλ ἢ κασταδῆ, ἀλέθοντες ἐν τοῖς ὕδατιν,
ὅπου ἂν εὐρωπὶ τὸ ρυθόν, ἐκ δὲ τοῦ περι-
τέλλοντος παρασκευάζουσι δηλητήριον δι' οὗ
ἀλείφουσιν τὰ βέλη καὶ τὰ ἄλλα ὅπλα των.
Ἐν Αἰγύπτῳ καὶ σήμερον εἶτι παρασκευάζον-
ται ἐκ βοτάνων καὶ κρεάτων φαρητὰ ὀλίγον
ἀπείροντα τῶν εὐρωπαϊκῶν. Καθόλου εἰπεῖν
ἐπικρατεῖ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ φυτικὸν σύστημα·
ἐθνικὸν βρώμα, ὡς ἐν Τουρκίᾳ καὶ Περσίᾳ,
εἶνε καὶ ἐνταῦθα τὸ πιλάριον, προκαλοῦν ἐπὶ
τέλους ἐκλυτικὰ καὶ ἀντικα, ἢν παροῦντι νὰ
ἀποσοθήσῃ ὁ μὲν Ἰνδὸς διὰ τοῦ ἰνδικοῦ πεπέ-
ρεως, ὁ δὲ Αἰγύπτιος διὰ τῶν ἐγγενῶν κρο-
μῶν.

Εἰς τὰς τραπέζας τῶν Ἀδυστινίων παρα-
τίθενται τὰ ὀπτά κρέατα τῶν θαλάσσιων οὐχὶ
ἐπὶ πινακίων, ἀλλὰ πινακοειδῶν ἀζύμων ἀρ-
*

τῶν τῶν Σινῶν, ὅταν μὴ ἔχωσιν οὐρῶν
καὶ τέτον, τρώγουσι κρέατα πιθήκων, κινῶν
καὶ ὄρνων, ἐνίοτε δὲ μεγάλους καὶ μικροὺς
μῦς, σαπρὰ ὡς καὶ σισσητότας ἰχθὺς.

✱

Διγνώσματα τῶν Σινῶν εἶνε βάρτοιχοι θα-
λάσσιοι, κορίτσι, μάλιστα δὲ ἄνωρα προτακά-
λια, ἅτινα ἐπὶ τινος ἡμέρας μαλακάνουσιν
ἐντὸς τιτάνου καὶ ὕδατος, πιέζουσι κατόπιν
24 ὥρας, τὰ βρέζουσι διὰ σακχάρου καὶ τὰ
ξηραίνουσιν ἐν κλιδάνοις.

Οἱ ἐν πᾶσιν εὐρωπαϊζόντες Ἰάπωνες πρῶ-
τοντι ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον, ἀλλὰ πάντοτε
ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἰχθὺς καὶ ὀρῶν.
Εἰς ἕκαστον ὄντων προσκοτῶν μικρὸν περὶ-
χρίον ἰχθύος ἐντὸς λεπτοῦ χύστου, δείγμα τα-
πεινότητος, καὶ πρὸς ἀνάμνησιν ὅτι ἦσαν τὸ
πάλαι πτωχότατοι ἄλκις. Οἱ Πέρσαι πρῶτοντι
σιν αἰγίης, κορὸς ἐκτομῆς, περισσότερᾶς καὶ
ὀρνίθια, ἀπείχονται δὲ κρέατος χοίρων, βοῶν,
μῶσχων καὶ λαγῶν.

ΠΑΡΑΘΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΟΙ ΓΟΗΤΕΣ ΤΩΝ ΟΦΕΩΝ

— Καταπληκτικὴ τόλμη

— Ἡ μαγικὴ οὐδότης.

— Τὶ ἦσαν οἱ ψύλλοι

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΜΕΛΕΤΗ

Εἰς τὸ τελευταῖον φυλλάδιον τῆς ψυχολο-
γικῆς καὶ νευρολογικῆς ἐπιθεωρήσεως, τοῦ
κ. Σ. Βλαβιανοῦ, δημοσιεύεται θαυμασία ὄν-
τως μελέτη περὶ τῶν γοήτων τῶν ὄψεων ὑπὸ
τοῦ κ. Καλλμάτ, Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτού-
του Παιστέρ ἐν Αἰθῶν. Τὴν μελέτην ταύτην,
διὰ τὸ περιεργὸν αὐτῆς, μεταφέρουμεν εἰς τὰς
στήλας μας ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Εἰς ἀπλῆς τὰς γῶρας τῆς ὑψηλῆς, ἐνθα
τὰ τοῖβλια ἐρετὰ εἰσὶν ἐπίρροα διὰ τὸν ἄν-
θρωπον, ὑπάρχουσιν ἄτομα τινὰ διατείνοντα
ὅτι εἶνε ὀφθαλμοκίνητα ἀπὸ πάντα κίνουον
προσερχόμενον ἐκ τῶν δειγμάτων τῶν ἐρπετῶν
τούτων, εἴτε διότι εἰσὶν ἀποδοκίμητα ὑπὸ τοῦ
δηλητήριου, εἴτε διότι κατέχουσιν ἀπόρητα,
ἅτινα ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς νὰ ἴδωσι ὅταν δη-
γῶνται. Τὰ ἀπόρητα ταῦτα εἰσὶ φυσικῶς ἀν-
τικείμενον ἐμπροσθὶ ἐπικερδοῦς ἐνίοτε, καὶ οἱ
κατέχοντες ταῦτα ἀπολαμβάνουσιν ἐν γένει
πρὸς τὸ λαφ' ἀξιολόγου ἐπιρροῆς καὶ μαγί-
σπου τεθάρμου. Ἀποδίδουσιν εἰς τοὺτους κ-
σμένως, στενὰς σήμε; μετὰ τῶν θεοτήτων.

Τὸ ὄνομα τῶν ψύλλων ἐστὶ μαγικὸν παρὰ τοῖς
Ρωμαίοις τοῖς θαυματοποιοῖς, οἵτινες ἐξήσανον
τὸ ἐπαγγέλιον τοῦ τιθαπτεῖν τοὺς ὄφεις καὶ
ἰσθῆναι τὰ ἐξ αὐτῶν δόγματα. Ὁ Πλούταρχος
ἀναφέρει ὅτι ὁ Κάτων, ὅστις δὲν ἤγάπα τοὺς
ἐκτορῶς, καθότι ἦσαν Ἑλλήνες, προσέλασεν
τινα; ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ στρατῷ τῆς Λυδίας.
Ἐπινοήθων ἐπίσης νὰ οἰκτωῖ τὰ τέκνα των
εἰς τοὺς ὄφεις μόλις ἐγεννῶντο καὶ ἐκείναι
μητέρας αὐτῶν εἶχον προῦτοι τὴν συγγινὴν
πιστῶν ἐπιμαρῶντο διὰ τοῦ θανάτου τοῦ
παιδός. Ἐκ τούτων τῶν τέκνων ἦσαν νόμιμα
δὲν εἶχον τι νὰ φεθῶσι ἐκ τῶν δηλητηρίων
τῶν ὀφεινῶν.

— Τὰ κατορθώματά των.

Οἱ ψύλλοι Λυδοὶ τῆς δοξασιότητος ἀντιπρο-
σωπεύονται ἀκόμη ἐν Τόνιδι καὶ Αἰγύπτῳ.

πρὸ capello με δίοπτρας ἐντὸς ἐπιπέδου κ-

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

ΙΓ'.

Ἐπίσημος μὴ ἐπιτεχομένη δι-
ψευσις (ἀψευδαστήτης) ἐπιστη-
μονικὴ γνωμοδότησις τοῦ κ.
Ἀδαμαντίου, ὅτι ὁ ἐν Καλα-
μάς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθα-
νασίου εἶνε ΙΓ' αἰῶνος.

Ἀξιόχρεον ὅτι τὰ Φραγκικὰ μνημεῖα,
κατὰ τὴν κ. Ἀδαμαντίου εἶνε μνημεῖα τῆς
παιτρῆου ἱστορίας.

Ἀκρισιῶν καὶ ἱστορικῶν παραληγιστῶν
τοιούτων ἔχομεν ἀπειρίας.

Ἐρχόμεθα εἰς τὰ πράγματα καὶ διὰ νὰ
μὴ σχολιάζωμεν, ἀντιγράφωμεν πιστῶς τοῦ
ἀνθρώπου τὴν ἐπιστημονικὴν κρίσιν καὶ αὐ-
θεντικὴν ἀπόφασιν.

«Ἀλυσθὲς δὲ κώδυνημα τῆς πόλεως
καὶ πολῦτιμον αὐτῆς ἰστορικὸν καὶ
γενικώτερον ἐθνικὸν μνημεῖον, εἶνε ὁ
ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, (ἰδὲ εἰ-
κόνα τούτου), κτίσμα προφανῶς
ΚΑΙ αὐτός (μετὰ τινῶν ἄλλων ναῶν)
τοῦ Γουλιέλμου Βιλλαρδουίνου τῶν
μέσων τῆς ΙΓ' ἐκ. ΑΥΤΕΓΔΕΣ μαρτύ-
ρων, τῆς κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους
ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ, εἶνε ἡ θύρα τῆς
ἐκ τῆς Ν. πλευρῆς εἰσόδου μετὰ τῶν
ποικίλων αὐτῆς παραστάδων καὶ κο-
ρυθμάτων.

Ἡ Ἀρχαιεκτονικὴ τῆς θύρας δεικνύει
χωρὶς ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΑΝΟΜΟΛΙΑΝ ἀρ-
χιτεκτονικὴν τοῦ ΙΓ' αἰῶνος ὅπως
καὶ ἄλλων θυρῶν Ἑκκλησιῶν τῆς Κα-
λαμάτας. Πλῶνδιον τέρα δὲ εἶνε τῶν
ἄλλων κατὰ τὰ ἐπ' αὐτῆς κορυθήματα.

Τὶ νὰ πρωτοπαρατηρήσωμεν εἰς τὰ ἀ-
νωτέρω τοῦ κ. Ἀδαμαντίου;

Καὶ ὁ ναὸς οὗτος εἶνε προφανῶς λέγει
Γουλιέλμου τοῦ Βιλλαρδουίνου μὲ ἕνα προ-
φανῶς διακρίβας δόκιλον τὸ καίδιον εἰς
τὸν Γουλιέλμον. Τὸ προφανές αὐτὸ ἀρετῶν.
Ἐπειτα καὶ ὁ ναὸς οὗτος λέγει. Ἱερο-
μῶμεν εἶνε καὶ ἄλλαι ἐκκλησίαι ἢ Καλά-
ταις τοῦ Βιλλαρδουίνου; Λοιπὸν εἰς τὴν
γνωμοδότησιν αὐτοῦ, ὁ Ναὸς οὗτος τοῦ Ἀγ.
Ἀθανασίου, εἶνε προφανῶς ἔργον τοῦ
Βιλλαρδουίνου, δὲν ἀρετῶν τὸ προφανές, δη-
λαδὴ τὸ ἀρ' ἐκ τούτου φανερῶμεν, ἀψευδασί-
ατον μαρτυρίον τοῦτου εἶνε ἡ θύρα, ἥτις
οὐδεμίαν ἀνομολίαν ἀρῖνει ὅτι αὕτη εἶνε
τοῦ ΙΓ' αἰῶνος. (Ἀ' Αἰθῶναι) 11 Δε-
κεμβρίου 1906)

✱

Ἄλλη ἐπιστημονικὴ γνωμοδότη-

τήσις τοῦ κ. Ἀδαμαντίου ἐ-
πιτεχομένη πολλὴν διὰψευσιν
ὕπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

«Μάλιστα, λέγω, ὅτι ὁ ναὸς ἐκτίσθη
ἐπὶ Βιλλαρδουίνου ἀλλὰ προσέχομαι ἐκ
τοῦ θυρώματος, διὰ τὰ τὸ εἶπω καὶ περὶ
τούτου τοῦ θυρώματος, τὸ ὁποῖον διὰ
μακρόν περιγράφω περὶ τούτου πρό-
κειται.

Ἄν ὁ ναὸς μετασηματίσθῃ κατόπιν,
ὅπως καὶ τὸ λέγω κατωτέρω τοῦτο δὲν
σημαίνει τίποτε.

Καὶ τοῦτο ὅμως νὰ ἔγραφα δι' ὅλους ὁ
Ναὸς εἶνε κτίσμα τῆς ιγ' ἑκ. δὲν θὰ ἦτο
λάθος, θὰ ἦτο μία ἰδέα ἐπιστημονικὴ!!

Ὡς δὲν εἶπε πονθενὰ ὁ κ. Ἀδα-
μαντίου δι' ὁ ναὸς εἶναι τῆς ιγ' ἑκ. ἔκατ.
καὶ νὰ τὸ ἔλεγεν ὅμως (ὅλου δὲν τὸ
εἶπε) τοῦτο θὰ ἦτο μία ἰδέα ἐπιστημο-
νικὴ!

Ἐνῶ βλέπομεν ποίαν ἰδέαν ἔχει περὶ
ἐπιστήμης ὁ κ. Ἀδαμαντίου.

Ἄλλως λέγει ὁ ἴδιος διὰ νὰ ἐννοήσῃ
καρεῖς τὰς ἰδέας του, πρῶτοντι νὰ εἶνε ἐπι-
στήμων!! (Ἀ' Αἰθῶναι) 12 Μαρτίου 1908).
(Ἐκὼς ἐπομένως οἱ βέβηλοι.)

✱

Ἄλλη γνωμοδότησις τοῦ κ.
Ἀδαμαντίου (τρίτη αὐτῆς)
ὅτι ΠΙΘΑΝΟΝ ὁ ἅγιος Ἀ-
θανάσιος νὰ ἦτο κτίσμα τοῦ
Βιλλαρδουίνου.

«Ἰθαδὸν ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος νὰ ἦτο κτί-
σμα τοῦ Βιλλαρδουίνου. Γνωρίζουν οἱ Κα-
λαματιανοί, ὅτι εἰς τὴν Καλαμάταν ἐγεννήθη
ὁ μέγας πρίγκιψ τοῦ Μωρέως, «ὁ πρίγκιπας
Γουλιέλμος Βιλλαρδουίνος, ὅτι τὴν πόλιν ταύ-
την ἰδιαίτερος τὴν ἡγάπα, ὅπως καὶ ἡ κόρη
τοῦ ἢ πριγκίπισσα Ἰσαβέλλα.»

Λοιπὸν κατὰ τὴν τρίτην ταύτην γνωμοδότη-
σιν ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, δὲν εἶνε
πλέον οὐτε προφανῶς, οὐτε ἀ-
ψευδαστῶς, οὐτε ἀνευ οὐδεμιᾶς
ἀμφιβολίας ἔργον ιγ' ἑκατ. ἔργον τοῦ
Βιλλαρδουίνου, ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου,
πιθανὸν νὰ ἦτο κτίσμα τοῦ Βιλ-
λαρδουίνου.

Καὶ τὸ πιθανόν αὐτὸ τοῦ τοῦ στη-
ρίζει ἡδη εἰς ἔργον; εἰς τὴν ἱστορίαν;
εἰς τὴν τέχνην τῆς θύρας τοῦ ναοῦ, ἥτις, ὡς
προέλεγε, οὐδεμίαν ἀνομολίαν ἀρῖνει, ὅτι
εἶνε ἀρχαιεκτονικὴ τοῦ ιγ' αἰῶνος; τίποτε ἐκ
αὐτῶν, εἰς τὴν γνωμοδότησιν ταύτην (Ἀ' Αἰθῶ-
ναι) 21 Μαΐου 1908) ἐξαφανίζονται τὸ

προφανώς, τὸ ἀψευδέστατον μαρτύριον καὶ τὸ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν διὰ τοῦ εἶναι τοῦ ἰγ' αἰῶνος. Εἰς τὴν γνωμοδότησιν ταύτην ἐξαφανίζεται ἡ ἱστορία, ἐξαφανίζεται ἡ ἀρχιτεκτονική, ἐξαφανίζεται ἐν γένει ἡ τέχνη (τὴ φοβερὸν ἔδοξε!) ἐξαφανίζονται ὅλα καὶ τὰ πάντα ἀντικαθιστᾷ ἓνα πιθανόν, καὶ αὐτὸ τὸ πιθανόν ποὺ στηρίζομενον; εἰς τὴν ἐπιστήμην; εἰς τὴν ἱστορίαν; εἰς τὴν τέχνην; τίποτε!

Τὸ πιθανόν αὐτὸ στηρίζεται εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς λογικῆς «baculus in angulis, ergo pluit». Πῶς; Παρακολουθήσατε τὴν σκέψιν τοῦ κ. Ἀδαμαντίου: «ἐπειδὴ οἱ Καλαματινοὶ γνωρίζουν ὅτι εἰς τὴν Καλαμάταν ἐγεννήθη ὁ Βιλλαρδουίνος, ὅτι τὴν πόλιν ταύτην ἰδιαίτερος τὴν ἡγάπα, καθὼς καὶ ἡ πόλις τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο (ergo) «ΠΙΘΑΝΟΝ Ο ἍΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΤΗΜΑ ΤΟΥ ΒΙΛΛΑΡΔΟΥΙΝΟΥ».

Τὴ ἐγένοντο τὰ ἀψευδῆ μαρτύρια καὶ αἱ οὐδεμίαν ἀδυναμία ἀμφιβολίαν ἀποδείξεις ὅτι ὁ Ναὸς ἐστὶν ἔργον τοῦ ἰγ' αἰῶνος καὶ ὠρισμένως τοῦ Βιλλαρδουίνου; Τὸ ὠραιότερον δὲ πάντων ἡ κορωνὴ τῆς τρίτης του σκέψεως εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς συμπέρασμα.

«Πιθανὸν ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος νὰ ἦτο κτίσμα τοῦ Βιλλαρδουίνου..., ἔχομεν λοιπὸν ἐν λείψανον ἐνθυμίζον τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν συνέστη ἡ πόλις τῆς Καλαμάτας!!!

Πῶς λέγεται ὁ παραπαίων οὗτος συλλογισμός, ἡ ποίαν σχέσιν μὲ τὴν λογικὴν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον μὲ τὴν ἐπιστήμην ἔχει ὁ συλλογισμὸς οὗτος, «πιθανὸν ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος νὰ ἦτο κτίσμα τοῦ Βιλλαρδουίνου» καὶ

«ΕΧΟΜΕΝ ΛΟΙΠΟΝ ἐν λείψανον ἐνθυμίζον τὴν ἐποχὴν τοῦ Βιλλαρδουίνου».

Ἡ πρώτη του γνωμοδότησις δὲν ἐπιδέχεται μεταβολήν, εἶναι ἀδυστάτως ἀμετάβλητος ἡ δευτέρα του, ὅτι δὲν εἶπε ὅτι ὁ Ναὸς εἶνε ἰγ' αἰῶνος καὶ τοῦτο ὅμως νὰ ἔγραψε δὲν θὰ ἦτο λάθος, θὰ ἦτο μία ἐπιστημονικὴ γνώμη (!!!) ἡ δὲ τρίτη; Πιθανὸν ὁ Ναὸς νὰ ἦτο κτίσμα τοῦ Βιλλαρδουίνου; διότι οἱ Καλαματινοὶ γνωρίζουν ὅτι εἰς τὴν Καλαμάταν ἐγεννήθη ὁ Βιλλαρδουίνος, ὅπως τὴν ἡγάπα καθὼς καὶ ἡ πόλις τοῦ Ἰσραὴλ!!!

Τί λέγετε πρὸς τὰ ἐπιστημονικὰ ταῦτα φῶτα τοῦ κ. Ἀδαμαντίου;

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΔΑΜΠΙΑΚΗΣ

Υφηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας

Ο ΠΑΡΑΔΕΞΤΕΡΟΣ ΛΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΑΒΑΗΡΙΤΑΙ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΑΝΗΛΛΑΔΕΛΦΟΡΣΙΣ ΕΛΛΗΝΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ-ΛΟΓΟΙ-ΣΗΜΑΙΑ

Αἱ χθές καὶ σήμερον ληφθεῖσαι ἐνταῦθα ἐφημερίδες τῆς Κοιν(πό)λεως, τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Θεσσαλονίκης περιγράφουν διὰ μακρῶν, καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, τὰ εἰς τὰς πόλεις ἐκείνας διαδραματιζόμενα ἐξαιρετικὰ ὅπως γεγονότα, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος.

Ἐκ τούτων σταχυολογοῦμεν τὰ κυριώτερα γεγονότα, πιστὴν παρουσιάζοντα τὴν εἰκόνα τῆς ἐν Τουρκίᾳ κρατουσῆς νῦν, πανηγυρικῆς ὅπως καταστάσεως.

ΕΝ ΚΩΝ(ΠΟ)ΛΕΙ

Ὁ πρεσβὺς καὶ ἡ φροντίς μολοῦσι διαρκῶς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὅτι μόνον δὲν κατέπαισαν ἀλλὰ καὶ ἐπετέθησαν ἀκόμη κατὰ τὴν χθεςνὴν ἡμέραν γραφεῖ ἡ Πρόεδρος. Χαρὰ καὶ ἀγγαλιάσις ἐξεδηλώθησαν καὶ χθές καὶ ἡ πόλις ὁλόκληρος· παρίστα τὸ μοναδικὸν θέαμα μίας τεραστίας πανηγύρεως. Οὐτὲ ὁ ἀπειλητικὸς περὶ τὴν 1 μ. μ. ἐλ τῶν συσσωρευθέντων νεφῶν ὀρίζων, οὔτε τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας ἴσχυσαν νὰ ἀποτρέψουν τὰ πανηγυρίζοντα πλήθη.

Μεταξὺ τῶν πολυπληθῶν τῆς χθές διαδηλώσεων τρεῖς ἦσαν αἱ ἐπιβλητικώτεραι ὅλων, ἡ τῆς ναυτικῆς σχολῆς τῆς Χάλκης, ἡ τῶν ἐργατῶν τοῦ Μονοπωλείου τῶν Καπνῶν καὶ ἡ τῶν Ὀθωμανῶν πολιτῶν.

Οἱ μαθηταὶ τῆς ναυτικῆς σχολῆς οἱ ὅποιοι ζωηρότατα ἐπανηγύρισαν ἐν Χάλκῃ τὸ μέγα γεγονός κατήλθον χθές τὴν πρωΐαν καὶ μὲ ἀξιομακροῦντες διήλθον ἀπὸ τὰς μεγάλας τῆς πόλεως ἀρτίους. Περὶ τὴν 3 μ. μ. κατέλθον ἐν πρὸ τῆς Ὑ. Πύλης ἐκεῖ δὲ ζωηρότατοι μετ' ὅρου πρὸς διατήρησιν τοῦ Συντάγματος ἐξερωνήθησαν λόγοι. Οἱ διαδηλωταὶ ἀπὸ ἐξοικονομήσαν πρὸ τῶν γραφείων τῶν τουρκικῶν φύλλων διήλθον καὶ πάλιν τὰ κέντρα καὶ κατέλθον εἰς τὸ ἀνὰ πλάγιον τῶν κέντρων

παθηροῖα, ἐν Βουλέρῳ δὲ μεγάλη ποταφία καὶ ἐν Τσεγκέλαιοι συνεχεῖς διαδηλώσεις.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ

Ἡ μερικὴ ἀμνηστία, ἡ ἥποια παρεχωρήθη τὸ Σάββατον, καθίσταται γενικὴ, ἀπολυομένων πάντων τῶν πολιτικῶν κατὰδικῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου καταδικασθέντων.

Τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἄγγελμα ἐπισήμως ἀνήγγειλεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Μερδοῦχ πασάς, ἐξελθὼν πρὸ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ δηλώσας τοῦτο εἰς τὰς χιλιάδας διαδηλωτῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον συγκεντρωθεῖ ἐκεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χθές μ. μ.

Οἱ κρατούμενοι ἀπελύθησαν χθές τὸ ἑσπέρας.

Συγχρόνως ἐπανερχοῦνται ὅλοι οἱ ἐξοριστοὶ καὶ οἱ πολιτικοὶ φυγάδες.

Ἡ διαταγὴ διεβιβάσθη ἀμέσως εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς.

Ὁ «Ν. Ἐλ. Τόπος» δημοσιεύει μακρὰν ἐκ Παρισίων ἀνταπόκρισιν τοῦ ἀδελφοῦ ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ περὶ μᾶς συνδιαλέξεως τοῦ Χαϊδάρ βῆη. Ἐξ αὐτῆς ἀποσπῶμεν τὰς κυριώτερας περιγραφάς.

Μεταξὺ ἄλλων, ὁ Χαϊδάρ Μιδάτ βῆης εἶπεν:

— Σήμερον ἀναξὶ ἡ ψυχὴ τοῦ πατρός μου.

Περὶ τῶν διεθνῶν συνεπειῶν ὁ Μιδάτ βῆης ἀπεφάνθη δι: «Ἀπασα αἱ διεθνεῖς διποχεῖσαι; δεόν νὰ διατηρηθῶσιν ἰσχύουσαι.

Περὶ τῆς Βουλῆς ὁ αὐτὸς ἐδήλωσεν, δι ἡ Βουλὴ δεόν νὰ ἐκπονήσῃ νέον κανονισμόν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Μουσοῦρον βῆην αἱ γνώμαι αὐτοῦ συναντιῶνται καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν μετὰ τῶν τοῦ ἐν τῇ ἐξορίᾳ συναδέλφων τοῦ Ἀλῆ Χαϊδάρ Μιδάτ βῆη, ὅστις ἐδήλωσεν, δι δὲν ἀρκεῖ ἡ παρὰχώρησις τοῦ Συντάγματος. Δεόν πρὸ παντός νὰ δοθῇ πλήρης ἀμνηστία. Αἱ

Συντάγματος εἰς τὸ ἔθνος.

Ἐκείθεν ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῶν μουσουλμάνων ἐμπόρων διηυθύνθη εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῆς Παιδείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν Ὀρησκευμάτων.

Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἡ Α.Υ. ὁ Σαῖχουλισλάμης Ἀζεμαλεδδίν ἐφέντης ἱστάμενος εἰς τὸ παράθυρον ἤκουσε τοὺς ἐξῆς πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνθέντας λόγους:

Ἡλθομεν ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους, ὀρκισθῆτε, ὅτι θὰ ἐκτελέσητε πιστῶς τὰς διατάξεις τοῦ Σουλῆ.

Ὁ Σαῖχουλισλάμης ἀπήντησεν.

Ὁρκίζομαι ἐγὼ ἀτομικῶς, ὅτι θὰ ἐκπορώσω ταύτας πιστῶς καὶ δραστηρίως.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ

ΕΝ ΤΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἡ Α. Ε. ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας Χασιμ πασάς περιστοιχόμενος ὑπ' ὅλων τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ὑπεδέχθη τοὺς διαδηλωτὰς ἐμπροσθεν τῆς θύρας τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ. Μετὰ τὰς ζητωκραυγὰς ζήτησεν ὁ Σουλτᾶνος, ζήτησεν ἡ ἐλευθερία, ἀξιομακροῦς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, μετὰ λύπης ἐλησμονήσαμεν τὸ ὄνομα, ἀπήγγειλε τὴν ἐξῆς προσφώνησιν.

Ἐξοχότατε.

Ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτᾶνος εὐεργέτης ἡμῶν ἐδωρήσατο ἡμῖν τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἰσότητά, ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε ἡ ψυχὴ τοῦ ἔθνους. Αἱ αὐτῆς ἐπιτυχύνεται πᾶσα πρόοδος. Ἀναμείνομεν παρ' ὑμῶν, ἐν τῷ μέλλοντι ἔργον προσηματικῆς χρησιμότητος διὰ τὴν καθέστησιν καὶ τὴν χώραν. Ἐξῆς ὁ «Ρ. Φιτὸς» νὰ καθοδηγῇ τοὺς πάντας ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ.